

§ 93.

Stk. 1. Forældelsesfristen er

- 1) 2 Aar, naar den for Lovovertrædelsen paadragne Straf ikke vilde overstige Bøde eller Hæfte i 2 Aar,
- 2) 5 Aar, naar Straffen vilde blive Hæfte over 2 Aar eller Fængsel ikke over 1 Aar, og
- 3) 10 Aar, naar Straffen vilde blive større, men den højeste for Gerningen foreskrevne Straf ikke overstiger Fængsel i 6 Aar.

Stk. 2. Hvis Strafansvaret for en Forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 10 Aar, afgør Justitsministeren, om Paatale skal finde Sted.

§ 94.

Stk. 1. Forældelsesfristen løber fra den Dag, da den strafbare Virksomhed eller Undladelse er ophørt. Er Handlingens Strafbarhed gjort afhængig af en senere Begivenhed, løber Forældelsesfristen dog først fra dens Indtræden. Fristen afbrydes ved ethvert Rettergangsskridt, hvorved den paagældende er betegnet som sigtet. Standses den paabegyndte Forfølgning paa ubestemt Tid, fortsætter Forældelsen, saaledes at Forfølgningstiden ikke medregnes.

Stk. 2. Er den strafbare Handling begaaet paa dansk Skib udenfor Riget, løber Fristen først fra den Dag, da Skibet er kommet til dansk Havn eller til et Sted med dansk Konsulat, dog saaledes at Fristens Begyndelse ikke udsættes længere end 1 Aar.

§ 95.

Stk. 1. Naar Strafansvar er bortfaldet ved Forældelse, kan de i §§ 33 og 65—76 omhandlede Foranstaltninger ikke anvendes, ejheller de i §§ 79 og 80 omhandlede Rettigheder frakendes den skyldige.

Stk. 2. De i §§ 65—76 omhandlede Sikkerhedsforanstaltninger skal ikke kunne bringes til Anvendelse, naar der er forløbet 10 Aar fra den strafbare Handlings Udøvelse.

§ 96.

Stk. 1. Adgangen til at fuldbyrde Straf af Bøde, Hæfte samt af Fængsel ikke over 1 Aar bortfalder efter 5 Aars Forløb. Efter 10 Aars Forløb kan ingen Straffedom fuldbyrdes uden Justitsministerens Paabud.

Stk. 2. I ovennævnte Frister medregnes ikke den Tid, i hvilken Straffens Fuldbyrdelse har været udsat i Medfør af § 59 eller ikke har kunnet paabegyndes paa Grund af Frihedsstrafs Udstaaelse. Hvor Straffens Fuldbyrdelse iøvrigt ikke har kunnet paabegyndes paa Grund af Indsættelse i Arbejdshus, Forvaringsanstalt eller Helbredelsesanstalt for Drankere, beror det paa Justitsministerens Afgørelse, om Tiden skal medregnes.

§ 97.

Stk. 1. Den, hvem i Medfør af § 79 de borgerlige Rettigheder er blevet fradømt, kan ved borgerlig Oprejsning generhverve disse. Der skal dog være forløbet mindst 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, ligesom det er en Betingelse, at Domfældte i den forløbne Tid har ført en hæderlig Vandel, samt at han efter Evne har stræbt at erstatte den ved Forbrydelsen forvoldte Skade. I de i § 12 omhandlede Tilfælde, samt naar hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Fristen fra den endelige Doms Afsigelse.